vust. Kasvutingimused ei olnud kartulile 1932. a. soodsad. Kevadine, juuli lõpuni vältav vilu ilmastik ja sellele peatselt järgnev põud andsid end eriti tunda Lõuna-Eestis.

Söödajuurikate kasvatamine on meil levinud peamiselt Kesk-Eestis, kus karjapidamine enam arenenud: Viljandi- ja Tartumaal. Söödajuurikate all oli 1932. a. 7 827 ha. Ka nende kasvupindala näitab viimasel kolmel aastal väikeste kõikumiste juures püsivust, olles siiski tublisti suurem 1925./29. a. keskmisest. Söödajuurikate osatähtsus meie põllumajanduslikus saagis on veel üsna väike. Ent karjasöödas neil on tähtis osa. 1932. a. oli söödajuurikate kogusaak 1 697 346 kv, s. o. 217 kv ha-lt. Ilmastikulised kasvutingimused olid söödajuurikaile 1932. a. suvel rahuldavad.

Maaharimise, -väetamise, kasvuaegse puhastuse ja hoolitsuse suhtes on söödajuurikad väga nõudlikud. Samuti on ilmastikuolud nende kasvamisel eriti määrava tähtsusega. Mainitud asjaolud ongi takistuseks söödajuurikate kasvatamise levikule.

Hein on meil karja tähtsamaid söötasid. P õ l l u h e i n tuli 1932. a. kevadel lume alt välja üsna rahuldavas seisundis. Ent kevadised vilud ilmad ja öökülmad mõjusid väga halvasti põlluheina kasvule, nii et see muutus aeglaseks ja kiduraks. Ka külmale kevadele järgnev soe, ühtlasi kuiv suvi ei soodustanud enam heinakasvu. Seetõttu 1932. a. põlluheinasaak oli madalam eelmiste aastate vastavaist saakidest. Põlluheina niitepind oli 1932. a. 173 350 ha ja sellelt saadi 4 496 939 kv heinu, kusjuures keskm. saak ha-lt oli 2 600 kg. Üldise põlluheina kasvatamine meil näitab tõusutendentsi. Ent kogusaagid ja saagid ha-lt on viimasel kahel aastal tunduvalt tagasi läinud (vt. tab. IV).

Ka n i i d u h e i n a saak kujunes 1932. a. madalamaks kui 1931. a. Niiduheina niitepind oli 1932. a. 909 207 ha, millelt saadi kogusummas 8 659 988 kv heina. Üldse niiduheina niitepindala on viimasel kolmel aastal püsinud peaaegu ühel tasemel.

Eesti kroonika 1932 , lk. 43